

A fák anyja

Átadták az idei Nobel-díjakat, aminek természet- és környezetvédelmi szempontból külön jelentősége az, hogy az idén első alkalommal a Nobel-békedíjat egy környezetvédő kapta. Az indoklás szerint ezzel új dimenzióval gazdagodott a béke értelmezése. A díj boldog tulajdonosa Wangari Maathai kenyai illetőségű nő, világhírű mozgalma, a Green Belt keretében 30 millió fát ültettek Afrika elszivatagosodó területein.

* * *

A Nobel-díj története 103 évvel ezelőtt egy félreértelmezett újsághírral indult, s mára a világ legrangosabb eseményévé vált.

1888-at írtak, amikor a svéd vegyészmérnök, feltaláló, gyáros, Alfred Nobel békés újságolvasás közepette egy francia újságban a saját nekrológjára bukkan. Az újság annak az embernek



a baláláról számolt be, aki a dinamit által vált gazdaggá. Szinte azonnal világhosszá vált, hogy tévedésről van szó, hiszen nem a dinamit feltalálója, hanem annak bátyja, Ludvig távozott az élők sorából. S mivel a nekrológ cseppet sem volt hízelgő, a híres és sikeres üzletember azonnal megváltoztatta a már véglegesnek hitt végrendeletét.

Az új módosításban Alfred Nobel úgy végrendekezett, hogy bátrabagott vagyonából hozzanak létre egy alapot, és az abból befolyó összeget öt egyenlő

részre osztva évente ítéljék oda azoknak a személyeknek, akik az előző évben a legkiemelkedőbb felfedezést tették a fizika, a kémia, az élettan és az orvostudomány területén. Olyanoknak, akiknek idealista irányultságú irodalmi munkássága a legkiemelkedőbb, illetve aki a legtöbbet tette a "nemzetek testvériségéért".

A Nobel-díjjal járó összeg már az első évben is igen jelentős volt: 150 ezer svéd korona, amely körülbelül harmincszorosra volt egy professzor egész évi fizetésének, illetve kétszerese a Francia Tudományos Akadémia teljes költségvetésének. Ez az összeg az évek során a gazdasági helyzettől függően változott. A háborús évek alatt csökkent, a második világháborút követően azonban folyamatosan nőtt. 1960-ban 226 ezer, 1970-ben 400 ezer, 1980-ban 880 ezer, 1990-ben négy millió, 2000-ben pedig kilenc millió svéd korona (körülbelül egymillió dollár) járt a Nobel-éremmel.

(www.sulinet.hu)

Tisztelt Szerkesztőség!



Kocsányos tölgyek Nagyfalu határában

„Szilágyosomlyó
2004. aug. 25.

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

Levelem szerény köszönet az Önöktől kapott értékes „Erdészeti Lapok”-ért. A mellékelt fotó ízelítő a Szilágyosomlyó természeti környezetéből. A megye nagy része dimbes-dombos vidék, ahol nem egy természeti érték található. A Szilágyosomlyó melletti Nagyfalu-Nusfaläu község határában található néhány hatalmasra nőtt kocsányos tölgy nemcsak szép, hanem gazdag rovar- és madárvilágnak ad otthont.

Eredményes munkát, jó egészséget kívánok Önöknek.

Tisztelettel:

Sallay Károly”

Bondor Antal köszöntése



Az Országos Erdészeti Egyesület elnöksége és Küldött-kögyűlése dr. Bondor Antalnak, Egyesületünk aktív tagjának és a Díjbizottság volt vezetőjének köszönte meg munkáját.

Egyesületünk tagsága nevében dr. Péti Miklós alelnök és Ormos Balázs főtítkár, vonyarcvashegyi otthonában adta át az Egyesület díszvázáját, mely egyedi kézimunkával a Hollóházi Porcelángyárban készült ez alkalomra, az Északerdő Rt. támogatásával.

Felirat: Dr. Bondor Antal erdőmérnöknek, a Díjbizottság elnökeként kifejtett 16 évi munkájáért (1987–2003) Országos Erdészeti Egyesület

Köszönjük egyesületi munkádat és számítunk további segítségére. Jó egészséget és családi boldogságot kíván az Országos Erdészeti Egyesület tagsága!